

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

12 juli 2012

CvB.VO/HBO.2012.75 - U.2012.010

in de zaak van:

M., appellant

gemachtigde: E. Kalsbeek-Esser

- tegen -

De Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, verweerster

gemachtigde: mr. K. van Boltaringen-Roumen

1. De feiten.

Appellant is vanaf 1 augustus 2008 bij verweerster in dienst als docent Maatschappijleer. Op die datum is een tijdelijk dienstverband aangegaan wegens tijdelijk beschikbare formatie. Appellant heeft geen lesbevoegdheid voor Maatschappijleer.

Vanaf 1 augustus 2009 heeft appellant telkens weer een jaarcontract op tijdelijke basis gekregen. In de akten van benoeming is vanaf dat moment steeds vermeld dat de tijdelijkheid van het contract te maken heeft met onbevoegdheid.

Appellant heeft ook wel tijdelijke urenuitbreidingen gekregen wegens ziektevervangings.

Appellant volgde een opleiding om lesbevoegdheid voor het vak Maatschappijleer te behalen en is in de loop van het cursusjaar 2009-2010 met die opleiding gestopt.

In oktober 2010 is tussen partijen een scholingsovereenkomst gesloten en appellant is in september 2010 opnieuw met de opleiding gestart. In die scholingsovereenkomst is opgenomen dat de opleiding in september 2012 voltooid moet zijn.

2. De standpunten van partijen.

2.1. Appellant stelt dat het dienstverband voor bepaalde tijd onafgebroken vier jaren heeft geduurd, zodat er thans sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd.

Gelet op het curriculum vitae van appellant is niet vol te houden dat appellant geen lesbevoegdheid heeft. Appellant heeft nooit studieverlof gekregen.

Naast zijn docentschap bij verweerster heeft appellant ook regelmatig werkzaamheden verricht als tijdelijk docent communicatieve vaardigheden bij de H.Hogeschool, waaruit blijkt dat hij niet geheel onbevoegd is. Uit functioneringsgesprekken en lesbezoeken blijkt dat de resultaten positief zijn.

In november 2011 heeft appellant aan de nieuwe vestigingsleider gemeld dat zijn studievorderingen stil liggen wegens ziekte van zijn vader en tijdelijk extra werkzaamheden wegens ziekte van collega's

2.2. Verweerster geeft aan dat het punt van de onbevoegdheid al aandachtspunt is geweest bij het sollicitatiegesprek. Appellant heeft toen aangegeven zijn bevoegdheid te willen halen en is in het schooljaar 2008-2009 gestart met de lerarenopleiding Maatschappijleer 2^e graad.

Ten tijde van het aangaan van de scholingsovereenkomst (september 2010) stond in de cao nog geen bepaling over studiefaciliteiten, zodat het verwijt dat appellant geen studieverlof heeft gekregen niet terecht is. De studieactiviteiten en de werkzaamheden op school hebben elkaar niet doorkruist.

Er is geen sprake van een dienstverband voor onbepaalde tijd. In de cao is aangegeven dat de bepalingen van de hoofdstukken 8a en 9a van de cao uitdrukkelijk afwijken van de artikelen 7:668a en 7:669 BW. Verweerster stelt dat appellant geen enkele wettelijke bevoegdheid voor het voortgezet onderwijs heeft. Verweerster ontkent dat appellant aan de nieuwe vestigingsleider heeft gemeld dat zijn studie stil zou liggen. Hij heeft alleen met haar gesproken over de ziekte van zijn vader. De reden voor de opzegging van het verlengd tijdelijk dienstverband heeft geen verband met het functioneren van appellant als docent, maar wel dat hij niet binnen de gestelde termijn zal beschikken over zijn onderwijsbevoegdheid.

3. Overwegingen van de commissie.

3.1. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 cao voor het voortgezet onderwijs en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellant in zijn beroep ontvankelijk.

3.2. De eerste vraag die beantwoording behoeft, is of appellant een dienstverband voor bepaalde tijd of een dienstverband voor onbepaalde tijd heeft. Volgens artikel 668a van het Burgerlijk Wetboek (BW) wordt een overeenkomst voor bepaalde tijd na drie tijdelijke contracten dan wel na ommekomst van 36 maanden omgezet in een contract voor onbepaalde tijd. In dat artikel is ook bepaald dat bij cao van die bepalingen kan worden afgeweken.

In artikel 24.4 cao VO is opgenomen dat met de bepalingen van de hoofdstukken 8a en 9a beoogd wordt af te wijken van de artikelen 7:668a en 7:669 BW.

Een en ander brengt mee dat de cao-bepaling dat met een docent zonder onderwijs-bevoegdheid geen dienstverband voor onbepaalde tijd kan worden overeengekomen, ook niet als de totale duur van de opeenvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd de termijn van drie jaren heeft overschreden. Appellant is dan ook op de juiste gronden benoemd in een dienstverband voor bepaalde tijd en de reeks van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd heeft er niet toe geleid dat appellant thans werkzaam is op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

3.3. Vervolgens komt aan de orde of verweerster in redelijkheid heeft kunnen besluiten het dienstverband met appellant niet meer voor bepaalde tijd voort te zetten. Vooropgesteld kan worden dat aan de beëindiging van een dienstverband voor bepaalde tijd door middel van opzegging niet een van de in de cao limitatief genoemde opzeggingsgronden ten grondslag behoeft te worden gelegd.

Partijen hebben afspraken gemaakt over een opleiding die tot onderwijsbevoegdheid van appellant zou leiden. Nadat appellant deze studie had gestaakt, is door middel van een scholingsovereenkomst aan appellant nog een tweede kans gegeven die bevoegdheid te behalen binnen een afgesproken tijd. Nu duidelijk is dat appellant deze tweede kans niet goed heeft benut en niet voor de afgesproken datum (1 september 2012) de onderwijsbevoegdheid zal hebben behaald, heeft verweerster in redelijkheid kunnen beslissen het verlengd

tijdelijk dienstverband te beëindigen. Reeds hierom zal het beroep van appellant ongegrond moeten worden verklaard. De overige stellingen en wren kunnen dan onbesproken blijven.

4. De beslissing.

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie van Beroep het beroep van appellant **ongegrond.**

De beslissing is gegeven te Utrecht op 12 juli 2012 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, en de leden de heren G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Manuel, in aanwezigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier. Vanwege ongelijkheid in de aantallen vertegenwoordigers van bestuursorganisaties en personeelsorganisaties, heeft het jongste lid van de oververtegenwoordigde organisatie zich van stemming onthouden.